

да почнатацъ и тёбе кога оўстарбийшь.

Щото ся врічашь да го стрѣкашь.
Щото неможиши да стбрнши, иити да
ся врічашь чи щего стбрнши.

Да не вѣрбаши се́киго кога та хва-
латъ защо ча́стю хората дрѹго хортв-
атъ, а дрѹго мы́слатъ.

Худо́ждество [занајатъ] да ся нағчá-
ашь: и така ийкогда не оўгладнáвашь.

По́ добрїб да думатъ злїб за тёбе,
а ты да си добръ, а не да думатъ доврїб,
а ты да си лóшавъ.

Ако́ не попыстáвашь, скоро оўснро-
машáвашь.

Прн клюкыто живѣйшь, на тѣхъ ще
оўприличбийшь.

Да не гла́даши кората, амн средата.

Кога иѣшо ще начéниши, сїлата си
пérво да прнте́глиши.

Акѡ не ся трѹдиши додїб младбийшь,
безъ ру́за ще оўстарбийшь.

За оўтрѣ да не штáвашь, щото зъ